

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716208398
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716208398.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. - O. XXXX/XX, D., o zaplatenie sumy 1.555,35 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17Csp/60/2016-41 zo dňa 21.4.2017 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje výrok rozsudku o trovách konania.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.555,35 eur s 5,50 %-ným p. a úrokom z omeškania od 11.11.2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 30,- eur splatných do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie pokiaľ išlo o náhradu trov konania odôvodnil ust. § 257 CSP tak, že nepriznal stranám náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovanej, ktoré predstavujú nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej. Žalovaná z dôvodu nízkeho príjmu 450 eur mesačne a výdavkov na zabezpečenie základných životných potrieb ako je bývanie a strava nie je schopná uhradiť žalobcovi trovy konania bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a jej rodiny. Navyše nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi, vzhľadom na predmet jeho podnikania, nedôjde k vážnemu zásahu do finančnej situácie žalobcu.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odvolanie žalobca voči výroku II., týkajúceho sa náhrady trov konania. Považoval toto rozhodnutie za nesprávne vzhľadom k tomu, že mimosúdne žalovaná neuhradila pohľadávku a hrozilo premlčanie nároku, žalobca bol nútený podať žalobu. Je potrebné, aby zodpovedala žalovaná za výsledok konania a musí znášať následky svojho procesného neúspechu. Preto považoval za nespravodlivé rozhodnúť tak, že nárok na náhradu trov konania mu nebol priznaný. Ustanovenie § 257 CSP musí mať vždy výnimočný charakter a citoval judikát NS SR R34/82.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „odvolací súd“ a „CSP“) prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 21.2.2013 žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.124,72 eur. Túto pôžičku sa zaviazala zaplatiť v mesačných splátkach po 54,48 eur (39 mesiacov). Žalovaná porušila zmluvné podmienky a dlh nevyrovnala. Preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe v celom rozsahu, povolil splatiť dlh žalovanej v mesačných splátkach pod stratou výhody splátok. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok žalobcu nebol sporný, žalovaná sa však ocitla v situácii, kedy nebola schopná uhrádzať dohodnuté splátky z dôvodu jej sociálnych pomerov, teda nízkeho príjmu, ktorý postačuje na pokrytie základných životných potrieb.

7. Výrok o trovách konania bol odôvodnený § 257 CSP s tým, že súd prvej inštancie zistil dôvody hodné osobitného zreteľa pozostávajúce práve z nízkej životnej úrovne žalovanej, nepriaznivej finančnej situácie, kedy by priznanie náhrady trov žalobcovi vážnym spôsobom ohrozilo zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a jej rodiny.

8. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Aplikácia ust. § 257 CSP je ustanovením, ktoré poskytuje možnosť sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone posúdiť konkrétnu vec tak, že nemožno použiť všeobecné zásady náhrady trov konania.

10. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany.

11. Rozhodujúcim pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania bude preto zistenie, či možno od žalobcu, ktorý má nárok na náhradu trov konania, spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním hradil sám.

12. Odvolací súd opätovne preskúmal prejednávanú vec a dospel k záveru o potrebe použiť ustanovenie § 257 CSP. Za dôvod hodný osobitného zreteľa možno brať do úvahy, že žalovaná je starobnou dôchodkyňou, jej príjem je 450 eur mesačne, iný majetok zistený nebol a dôvodom je aj tá okolnosť, že práve poskytnutý úver použila na bežné potreby, na vykrytie nedostatku, ktorý pociťovala.

13. Odvolací súd zastáva názor, že v žiadnej právnej veci sa účastník nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ustanovenie § 257 CSP sa ho nedotkne. Aplikácia praxe práve nepriaznivú sociálnu situáciu strany sporu považuje za relevantnú na účely aplikácie § 257 CSP. Ani predmetnú vec nemožno vylúčiť z aplikácie uvedeného zmierňujúceho ustanovenia.

14. Na základe uvedeného odvolací súd považuje rozsudok vo výroku o trovách konania za správny, a preto ho postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 ods. 1 CSP z dôvodu, že v tejto veci boli zohľadnené pomery u žalovanej v širšom rozsahu (nielen jej súčasný príjem, ale aj majetkové pomery a hlavne, že táto situácia vzhľadom na vek žalovanej sa už ani v budúcnosti nezmení).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).